

Svitanie

Číslo 2/2019

Ročník 18

Časopis farnosti sv. Michala Archanjela v Závode

Šéfredaktorka: Ivana Potočňáková

Redakčná rada: Pavol Černý, Samko Černý, Anna Diviaková, Mária Hollá, Veronika Prévajová, Peter Kudláč – farár, Alena Pavelková, Gabriela Tarasovičová
Jazyková korektúra: Anna Mäsiarová

Tlač a grafika: Tlačiareň Luna, Moravský Svätý Ján

Vydavateľ: Farský úrad Závod, www.zavodfarnost.sk.

Vydávané pre vlastnú potrebu.

ÚVODNÍK

Čas beží a v našej farnosti sa už dlhú dobu rozpráva o novej podlahe, kúrení a laviciach v našom farskom kostole. Minulý rok sa nám podaril prvý krok k realizácii tohto projektu a to odvlnenie muriva. A teraz sme s Božou pomocou začali ďalšiu etapu – podlahu s podlahovým kúrením – najprv vo svätyni a ked' sa tá dokončí, postupne by sa malo pokračovať ďalej, teda hlavnú lod' kostola. Bude to troška náročnejšie, nakoľko sú to práce väčšieho rozsahu, to znamená, že aj niektoré nedele sa budeme musieť uskromniť so sv. omšou v kostolíku na cintoríne, kde sú predsa len obmedzené priestory. V letných mesiacoch by sme to však nejako mohli zvládnuť. Ďalšou etapou by mali byť nové lavice a potom, ak Pán Boh dá, aj zariadenie svätyne v rovnakom štýle, ako je hlavný oltár a vôbec pôvodný mobiliár kostola.

Vieme, že kostol je dom Boží. Je mestom reálnej prítomnosti živého Boha v Eucharistii. Boh je ten, od ktorého pochádza úplne všetko. Neexistuje nič, čo by On nebol stvoril. A práve preto, ked' naši predkovia stavali tento Boží dom, uvedomujúc si, že On je pôvodcom všetkého, snažili sa z toho, čo od Boha dostali, použiť na stavbu Jeho domu to najcennejšie a najvznešenejšie, čoho bol ich um schopný. A tak je to správne. Ked' čítame v Prvej knihe kráľov, ako kráľ Šalamún stal jeruzalemský chrám, môžeme žasnúť s akou láskou sa snažil dať Pánu Bohu to najlepšie a

najcennejšie. A ked' sa potom pri posviatke tohto chrámu modlil, hovoril: „*Či naozaj bude Boh bývať na zemi? Ved' nebesá a nebesá nebies ďa nemôžu obsiahnuť, o kolko menej potom tento dom, ktorý som postavil! Ale obráť sa k modlitbe svojho sluhu a k jeho prosbe, Pane, môj Bože, a vyslyš volanie a modlitbu, ktorú ti tvoj sluhu dnes predkladá: Aby tvoje oči v noci i vo dne boli otvorené nad týmto domom, nad miestom, o ktorom si povedal: „Tam bude moje meno!“ Aby si vypočul modlitbu, ktorú sa bude tvoj sluhu modliť na tomto mieste. Aby si vypočul prosbu svojho sluhu a svojho ľudu, Izraela, ktorú sa bude modliť na tomto mieste. Ty počuješ na mieste, kde bývaš, v nebi, a ked' počuješ, aj odpustíš*“ (1Kr 8,27-30).

Aj my sa chceme snažiť o to, aby sme toto dielo urobili čo najlepšie v tom duchu, že Pánu Bohu ozaj patrí to najlepšie a že tým chceme navonok vyjádriť svoju úctu a vdaku Všemohúcemu. Avšak takéto snaženie má aj druhú stránku veci, ono to totiž bude osožné aj nám. Ako to myslím? Prostredie pretvára, vychováva človeka. Ked' sa ocitnete v prostredí, ktoré je farebne a štýlovo nesúrodé, rozladí vás to vnútorne. Ked' sa naopak nachádzate v prostredí, kde je cítiť istý poriadok, zladenosť, usporiadanosť, kde sa jednoducho človek cíti dobre – a nemyslí tým len to, že sa vám pohodlne sedí, či že nám nieje zima ale aj zrakové, sluchové a iné vnemy, jednoducho estetika prostredia, človeka to niekam posunie, upokojí, pomáha sa sústreďiť... Atmosféra kostola by mala dušu

človeka povznášať k Bohu. Mala by človeku napomáhať vcítiť sa do Božej prítomnosti. Tak ani na tento aspekt nechceme zabudnúť pri rekonštrukcii nášho farského kostola.

Popri tom všetkom však nesmieme zabudnúť na tú najpodstatnejšiu vec, že Pán Ježiš túži prebývať predovšetkým v živých chrámoch – v srdci každého kresťana. To, ako vyzerá náš kostol, má byť vonkajším vyjadrením toho, čo cítimy vo vzťahu k Bohu vo svojich srdciach. A naopak – keď sa nám s Božou pomocou podarí, že náš kostol bude esteticky zladený, že sa v ňom budeme cítiť dobre, tak toto liturgické prostredie nášho kostola, verme, že bude zase

nás privádzať k hlbšiemu prežívanie Božej prítomnosti a k hlbšiemu vzťahu s Tým, od Ktorého všetko pochádza.

Prosím Vás preto touto cestou o podporu tohto diela v prvom rade duchovnú – modlite sa za to, aby nám Pán Boh dal silu dokončiť čo najlepšie toto dielo, kto môže aj o finančnú podporu a ak bude treba aj priložiť ruku k dielu formou, napr. brigády. Zároveň touto cestou vyslovujem úprimné Pán Boh zaplať, všetkým, ktorí už akýmkoľvek spôsobom pomohli.

Radostne prežité leto v službe Bohu a blížnym vám zo srdca preje

Váš duchovný otec Peter

ZO ŽIVOTA NAŠEJ FARNOSTI

Oslava daru Eucharistie

Monštrancia v rukách kňaza pod baldachýnom, socha Božského srdca Ježišovho na ramenách krojovancov, deti rozsýpajúce na cestu lupene kvetov na znak úcty k Eucharistii, spevy

a modlitby, štyri oltáriky ako symbol štyroch svetových strán. Aj v tomto roku sme sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi, známy pod názvom Božie Telo, učili procesiou. Viedla okolo farského kostola po uliciach Štúrova a Družstevná. Je oslavou daru

Eucharistie a vyjadrením úcty k Spasiteľovi prítomnému pod spôsobom chleba a vína v Oltárnej svätosti. Sprievod sa postupne zastavil pri štyroch oltárikoch symbolizujúcich štyri svetové strany.

Sviatok sa slávi vždy vo štvrtok po nedeli Najsvätejšej Trojice. Už oddávna ho spre-vádzajú tradícia procesií. Veriaci na čele s kňazom kráčajú ulicami a symbolicky oznamujú svetu tajomstvo Ježišovho Tela a Krvi. V našej farnosti je zvykom sláviť ho usporiadáním procesie v nasledujúcu nedelu. V tomto roku slávnosti patrila nedela 23. júna.

Vďaka za námahu a ochotu rodinám, ktoré ich rok čo rok s láskou pripravujú. Celú slávnosť zakončilo už v kostole slávnostné Te Deum a udelenie Eucharistického požehnania.

Ivana • Foto: autorka

ZO ŽIVOTA NAŠEJ FARNOSTI

Cent k centu, euro k euru do Kene

Kvetná nedele v našej farnosti už spravidla patrí akcii, ktorá vysiela silné svedectvo. Hovorí o tom, že závodskí farníci nepozerajú len do svojho hrnca. Že spoločenstvo je silná devíza. Že pomoc je niečo, čomu sa dá učiť celý život.

Aj v tomto roku sme 14. apríla po druhej svätej omši vykročili z kostola rovno do Pastoračného centra Božieho milosrdenstva. Vôňa tradičnej Pôstnej polievky prilákala do centra asi osemdesiat obyvateľov obce, zväčša rodín. Dobrovoľným príspevkom za zrieknutie sa domáceho obedu podporili centrum svätého Filipa Neriho v kenskom meste Kisumu. Priamo v Afrike ho vedie Tomáš Rusňák, náš rodák.

Po požehnaní pánom farárom Petrom Kudláčom sa farníci pustili do kapustnice, ochutnali aj domáce koláče. K polievke dostali prezentáciu o Keni a Tomášovej misii. Projekt, ktorý nesie meno svätca žijúceho v 15. storočí v Taliiansku, pomáha detom z ulice. Prekvalpením pre stolovníkov bol telemost, spojenie na linke Závod – Kisumu. Tomáš Rusňák predstavil svojich zverencov a ukázal priestory centra. Pozdravy v slovenčine od mladých Afričanov dojali nejedného účastníka akcie.

Súčasťou podujatia bola aj burza veľkonočných ozdôb a koláčikov, jej výtažok takisto putuje na pomoc „street boys“. Akcia vyniesla celkom 751 €. Peniažky

Malá Nelka Rusňáková, sediac na detskej stoličke, bola plnohodnotnou účastníčkou akcie.

Burza veľkonočných ozdôb sa už stala oblúbenou súčasťou podujatia. Novinkou tohto roka boli výrobky chlapcov z Kene.

Pastoračné centrum sa krátko po druhej svätej omší zaplnilo na prasknutie.

putovali do Kene. Krajiny, kde škola, zdravotnícka starostlivosť či sociálne dávky nie sú bežnou vecou. Tomáš z výťažku platí chlapcom školné a nakupuje školské tašky a pomôcky.

Takéto akcie sa nerobia pre slávu či osobnú pýchu, no podákovanie za organizáciu dobrovoľníkom isto patrí. Ruku k dielu priložili garanti akcie manželia Veronika a Martin Prevajovci, osúšky, zákusky a koláče napiekli panie Krajcírová a Chovanová a Anička Diviaková, veľkonočné ozdoby do burzy venovali panie Rusňáková, Pavelková, Zaklaiová, Hollá a Rohličková, surovinami na prípravu kapustnice prispeli rodiny Hollá, Šišoláková, Kopiarová, Klempová, štrúdle napiekli panie Pavelková a Chvátalová. Hlavnou kuchárkou akcie bola Gitka Klempová. Všetkým srdiečné Pánboh zaplat!

Ivana • Foto: autorka

Cent k centu, euro k euru – spoločný príspevok na lepší život detí v dalekej krajinе. Komisia spočítala príspevky a vložila peniažky na účet.

Terezka Prevajová nenechala ocka na pochybách, že aj jej polievočka chutila.

Pre každého bolo dosť, jedáci si mohli dopriat aj dupľu.

Pôstna polievka 2019. Chutí?

Dúfam, že mi to dlho ostane

Prvé sväte prijímanie sa slávi vtedy, keď sa dieťa už samo od seba slobodne a vedome rozhodne, že chce byť kresťanom katolíkom, chce sa hlbšie začleniť do Kristovej Cirkvi a chce sa začať od Ježiša učiť žiť ako On a spoločne s ostatnými katolíkmi a kresťanmi prijať za svoje poslanie, ktoré nám Ježiš v Cirkvi zveril.

Na znak toho diela:

- obnovuje krstný sľub, v ktorom vyznáva svoju vieru v Trojjediného Boha
- rozhoduje sa začať meniť svoj život tak, aby zodpovedal Evanjeliu Ježiša Krista a zákonom Jeho Cirkvi

- pristupuje ku sviatosti pokánia (sv. spovedi), ktorou svoje rozhodnutie spečatuje
- prvý raz sa plne zúčastňuje na sv. omši a aj na sv. prijímaní
- hlbšie sa začleňuje do farnosti, ktorá je skonkrétnym Cirkvi v obci a od okamihu sv. prijímania sa podieľa na jej živote, sláveniach, poslaní a službe.

Ako svoj veľký deň prežíval jeden z prvoprijímajúcich? Jakubko Strmen-ský sa podelil o zážitok: „Pre mňa a mojich spolužiakov to bol naozaj veľký deň. Tešili sme sa, že prvý raz

prijmeme do svojich sŕdc Pána Ježiša. Všetci sme boli odetí v rovnošatách. Začali vyzváňať zvony a v sprievode s pánom farárom sme sa vydali do kostola, ktorý nám vyzdobili rodičia. Bolo nás dvadsaťdeväť... celkom dosť. Spievali sme pekné pesničky a obnovili sme si krstné sluby. Pripravovali sme sa dlho na hodinách

náboženstva, ale vždy som sa na ne tešil. Pán farár nás naučil veľa nových vecí, niekedy to mal s nami naozaj tažké. Začal som miništrovať a veľmi ma to baví. Dúfam, že mi to ostane čo najdlhšie. Na tento deň budem veru dlho spomínať. Prvýkrát som mohol prijať Ježiša v Eucharistii.“

– red – • Foto: archív FÚ

Sviatost' prvého svätého prijímania v tomto roku prijali:

Teodor Hrúz, Jakub Lučanský, Diana Mórová, Tibor Prachář, Jasmina Rakovická, Adam Sivák, Oliver Strouhal, Emma Sofia Suchovská, Nikol Šimonovičová, Filip Šrámek, Tereza Tomeková, Natália Tomovičová, Sarah Vrablecová, Andrej Duška, Nikola Ferenčičová, Patrícia Hajdinová, Saša Krajčírová, Júlia Malíková, Roman Michalovič, Oliver Navara, Alexandra Němčická, Bianka Rusňáková, Sophie Sedalíková, Ema Staneková, Jakub Strmenský, Sofia Šteffková, Marko Uhrinec, Nicol Valentová, Dorota Vrbatovičová.

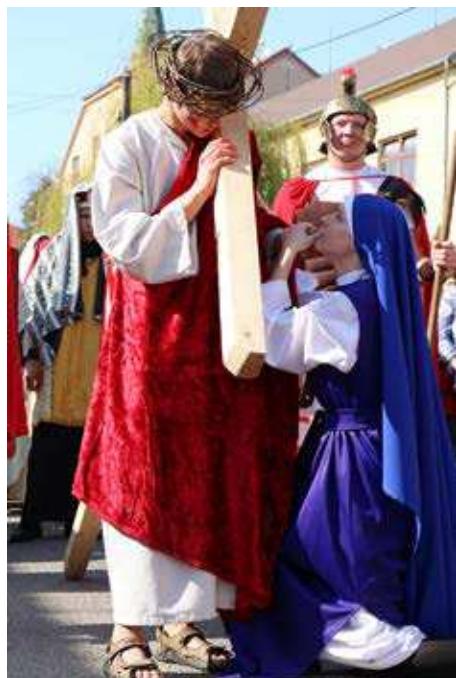
NAŠI FARNÍCI NA CESTÁCH

Krížová cesta v Radošovciach

V nedelu 31. marca sme sa viacerí z farnosti Závod zúčastnili na hranej Krížovej ceste vo farnosti Radošovce. Ako herci vystupovali deti a mladí zo spoločenstva Rodzina veseuá pod vedením Silvie Kudláčovej. Celkovo sa do inscenovaného dejá zapojilo viac ako 70 účinkujúcich hercov a niekoľko sto veriacich.

Takto by asi mohla znieť stručná médiálna tlačová správa opisujúca hranú krížovú cestu. Ak by sme sa na podujatie pozreli ako na inscenované hrané predstavenie, mohla by byť recenzia nasledovná:

Spoločenstvo detí a mládeže z Radošoviec Rodzina veseuá pod vedením Silvie Kudláčovej, po skúsenostiah s divadelnými predstaveniami a výrobou hraných filmov, pripravilo inscenované hrané predstavenie Krížová cesta. Kulissami boli kostol, prilahlý park, ulice, kopec nad cintorínom a cintorín. Amatérskymi hercami zase mládež a deti z Radošoviec. Hrané predstavenie bolo s predstavom a čítaným doprovodom zo zamyslení patróna kňazov, svätého Jána Maria Vianneya. Podujatie malo veľmi dobrú dramaturgiu i remeselné spracovanie dejá a autentický scenár – text Nového zákona. Je potrebné vyzdvihnúť vynikajúce kostýmové stvárnenie. Okrem

hlavných hercov kulisu dotváralo niekoľko desiatok vedľajších hercov predstavujúcich palestínsky ľud. Dramaturgia dejá, scenár a originálne kostýmy boli zárukou vysokého kultúrneho zážitku. Potvrdzuje to vysoká účasť publiku, ktoré sprevádzalo hrané scény.

To podstatné však nebolo zaznamené ani v tlačovej správe, ani v recenzii inscenovaného predstavenia. Tu totiž nešlo o folklórne spracovanie niečoho, čo je už mŕtve. Hrané inscenované divadelné predstavenie dotváralo to hlavné - **Modlitbu Krížovej cesty**. Oceňujem dramaturgiu, autentický scenár i krásne kostýmy, ale hlavne sa mi páčilo, že mladí a deti sa na nič nehrali. Krížovú cestu sa s nadšením modlili. Prežiť autenticky modlitbu Krížovej cesty bol dôvod našej cesty do Radošoviec. Dopomohlo nám k tomu jej divadelné spracovanie. Ďakujeme!

Richard • Foto: archív
Rodziny veseluej

Fatimská sobota

Panna Mária vo Fatime žiadala konať zmierne pobožnosti v prvej sobote mesiaca obetujúc ich za obrátenie hrievníkov a odčinenie urážok, ktorých sa dostáva jej Nepoškvrnenému Srdcu. Ak ľudia prijmú je materinskú výzvu, prisľúbila pokoj vo svete a víťazstvo Nepoškvrneného počatia.

V sobotu 1. júna putovalo mnoho našich farníkov na slávenie Fatimskej soboty do Národnej svätyne – Baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne. Vzácnym hostom a hlavným celebrantom slávnosti bol otec biskup Mons. František Rábek, prvý ordinár Ordina-

riátu Ozbrojených síl Slovenskej republiky. Naši krojovaní chlapci v slávnostnom sprievode niesli pred oltár kvetmi ozdobenú sochu Panny Márie. Štvrtého krojovaného mládenca ochotne začínil pán Jozef Rohlíček. Na začiatku slávenia Fatimskej pobožnosti sa veriaci zjednotili v modlitbe slávnostného ruženca. Hlavný celebrant otec biskup

Fotografia do rodinných albumov

Závodské kroje poznáť nadaleko. Krojovaní chlapci v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie nesú ozdobenú sochu Panny Márie.

František Rábek vo svojej homílie vyzdvihol materinskú lásku a starostlivosť Panny Márie. Naši chlapci sa zapojili aj

do liturgie čítaním Božieho slova a prinášaním obetných darov na oltár.

Alena • Foto: autorka

Závodské kroje poznat' nadaleko. Krojovaní chlapci v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie nesúci ozdobenú sochu Panny Márie.

Svätú omšu celebroval otec biskup Mons. František Rábek.

Na arcidiecéznej púti detí sme čistili Krížovú cestu

MARIANKA – V sobotu 25. mája sme sa už druhýkrát zúčastnili na arcidiecéznej púti detí v Marianke. Autobus nás priviezol do Stupavy a odtiaľ sme putovali pešo. Po príchode do Mariánskej sme sa išli pomodliť do Baziliky Narodenia Panny Márie.

Popoludní sme boli na štyroch katechézach. Prvá mala tému Panna Mária – služba v domácnosti. Každej skupinke detí bolo pridelené jedno

zo zastavení krížovej cesty: poumyvať a vyzametať ho, vyčistiť vitríny. Druhá katechéza bola o Panne Márii – nositeľke radosti. Rozprávali sme sa o tom, ako urobiť ľuďom okolo nás radosť. Tretia katechéza bola o Panne Márii – ohlasovateľke Ježiša. Koordinátori Dobrej noviny nám rozprávali o tom, ako ohlasovať Ježiša Krista a šíriť jeho učenie. Fórum života si pripravilo poslednú katechézu s téhou Panna Mária – žena, darkyňa života.

Spoločná fotografia patrí ku každej dobrej skupinovej akcii!

Deti mohli vidieť na modeloch znázený prenatálny vývin bábätka a veľa zaujímavého si o ňom vypočúť. Veľmi ich to zaujalo.

Po katechézach nasledovala svätá omša, bola vyvrcholením celej púte. Hlavným celebrantom bol Mons. Stanislav Zvolenský. Ako obetný dar sme priniesli do Mariánske trvanlivé potraviny pre občianske združenie Dobrý pastier v Kláštore pod Znievom. Bol to pre nás krásny deň. Už teraz sa tešíme na budúcoročnú detskú púť.

Mária • Foto: autorka

Najmladší pútnik, 2-ročný Paľko Matok, sa plnohodnotne zapájal do aktivít počas katechéz.

Hoci unavení po celom dni, na svätú omšu sa však tešíme. Je vyvrcholením nášho putovania.

Radi sa podelíme – ako obetné dary sme priniesli trvanlivé potraviny pre združenie Dobrý pastier.

V piatok 5. júla putujú naši farníci na Celonárodnú púť k Sv. Cyrilovi a Metodovi do Nitry. Sv. omša sa začína o 10.00 h. Odchód autobusu bude o 7.30 h. Prihlásiť sa možno u pani Berty Majzúnovej, cena je 9 €.

Detské spoločenstvo Božieho milosrdenstva

Veľmi sa tešíme, že vám môžeme odozvať novinu – založili sme Detské spoločenstvo Božieho milosrdenstva. Hlavným úmyslom je budovanie kresťanských hodnôt už od detstva. Spoločenstvo bude uvoľnené, radostné, náučné.

Boli by sme veľmi rady, ak by boli deti súčasťou nášho farského spoločenstva. Nechceme, aby sa deti objavili v kostole len pár mesiacov pred prvým sv. prijímaním alebo birmovkou. Deti musia vedieť, že Pán Ježiš je s nimi a miluje ich nielen počas týchto období, ale stále. Považujeme za nesmierne dôležité, aby deti poznali modlitby, Sväté písma, cirkevné udalosti. Chce-

me, aby deti svoje vedomosti a zážitky, ktoré nadobudnú v spoločenstve, dokázali aplikovať aj v bežnom živote. Našimi hlavnými cieľmi sú: učiť deti od malička životu s Pánom Ježišom, viest ich k vieri, úcte a láske k Pánu Bohu a blížnym, čítanie a vysvetlovanie biblických príbehov určených detom. Budeme sa s detmi venovať kreatívnym prácam s rozličným kreslaciaim a iným materiálom, skupinovým hrám, pohybovým aktivitám vonku na dvore. Dávame si za cieľ viac pomáhať pánovi farárovi pri liturgických sláveniach a iných farských činnostiah. Najčastejšie sa budeme stretávať v našom Pastoračnom centre Božieho

Očakávaná chvíľa – pán farár požehnáva nové detské spoločenstvo.

O Božom milosrdenstve sa dá rozprávať veľmi dlho a veľmi zaujímať.

Spoločné hry nás bavia! Vonku...

milosrdenstva a určite pôjdeme aj na výlety. Plánujeme organizovať aj beseedy s rôznymi inšpiratívnymi ľuďmi.

Obsah jednotlivých stretnutí bude prispôsobený liturgickému obdobiu,

počtu a veku detí. Dozor detí počas stretnutí, pitný režim a občerstvenie budú vždy zabezpečené.

Veľmi sa tešíme, že práve na Deň detí, 1. júna, pán farár požehnal naše nové

spoločenstvo. Rozprávali sme sa o Božom milosrdenstve a hrali sme sa rôzne hry – tak sa na Deň detí patrí! Srdečne pozývame deti, kedykoľvek sa k nám môžete pripojiť. Termín stretnutia bude vždy oznamený vo farských oznamoch.

Deti a rodičia, prípadne iní rodinní príslušníci a priatelia sa môžu pridať do našej novej uzavretej facebookovej skupiny Detské spoločenstvo Božieho milosrdenstva, ktorú sprístupníme len pre túto skupinu ľudí. Budeme sem postupne pridávať informácie o stretnutiach, výletoch a v prípade záujmu aj fotografie.

V prípade akýchkoľvek otázok nám neváhajte napísť na dsboziehomilosrdenstva@gmail.com

Mária a Slávka • Foto: archív DSBM

... a aj vnútri Pastoračného centra Božieho milosrdenstva.

NA VESELÚ NÔTU

Víkend v Galileji.

Sväta rodina ide na výlet ku Geneza-retskému jazeru.

Sv. Jozef a Panna Mária si močia nohy vo vode.

Ježiško behá po hladine a plače:

- Ja sa chcem kúpať!

Syn sa pytá otca:

- Oci, kto bola Adamova svokra?
- Synček, Adam svokru nemal, on žil v raji.

Aký plavecký štýl má chameón najradšej?

Spývanie...

Mladý muž chcel vstúpiť do kláštora. Predstavený sa ho začal vypytovať, aby zistil, aké vážne je jeho rozhodnutie opustiť svet:

- Ak by si mal tri zlaté mince, dal by si ich žobrákovi?
- Z celého srdca, otče.
- A tri strieborné mince?
- Samozrejme, rád!
- A keby si mal tri medené mince?
- Tie by som mu nedal.
- A prečo?
- Pretože tri medené mince skutočne mám.

ZO ŽIVOTA NAŠEJ FARNOSTI

Biblia pre všetkých 2019

Biblická súťaž Biblia pre všetkých chce napomáhať rozvíjanie formácie, modlitby a poznanie Biblie podľa viery Čirkev, podniesť a prehliobiť lásku k Svätému písmu, podporiť biblickú pastoráciu a napomáhať šírenie malých spoločenstiev – ako sa píše na stránke Diecézneho katechetického úradu našej Bratislavskej arcidiecézy.

Tento rok sa konal už 8. ročník a naša farnosť bola pri tom! Zapojilo sa 53 družstiev z 8 dekanátov Bratislavskej arcidiecézy. V rámci našej farnosti sme vytvorili 4 trojčlenné rodinné družstvá: rodina Hollá vytvorila hned' 2 tímy, ženský a mužský, po jednom družstve zložili rodiny Rusňáková a Prevajová. Najmladšími účastníkmi súťaže boli 3,5-ročná Katka a 11-ročný Janka s Marekom. Témou 8. ročníka bolo evanjelium podľa Matúša.

Farské kolo sa konalo v Nedeli Božieho Milosrdenstva v Pastoračnom centre v Závode, ktoré nesie meno tohto nádherného sviatku. V príjemnej atmosfére sme si overili znalosť Písma v 6 kolách. Výsledky boli tesné: prvé miesto si podeliili mužský tím Hollých a Prevajovci, v tesnom závase ostali ostatné dve družstvá. Po súťaži nasledovalo malé agapé v príjemnom rozhovore s otcom Petrom Kudláčom. Ďakujeme mu za príjemné prežitie konca sviatočného dňa a za organizáciu farského kola.

Z celého Malackého dekanátu sa do súťaže prihlásili len 4 družstvá – všetky závodské. Prvé dve preto postúpili aj do dekanátneho kola. Je to zároveň

trochu smutný obraz. Obraz nezáujmu ľudí o Svätom písme. Primárne nejde o súťaž, ale o vzácný čas strávený nad Sväтыm písmom. Každoročne sú vypracované podklady k súťaži i podnety na rozmyšľanie a prehľbenie znalosti Svätého Písma. Sú to veľmi obohacujúce veci. Rozhodujúce je však osobné rozhodnutie každého z nás.

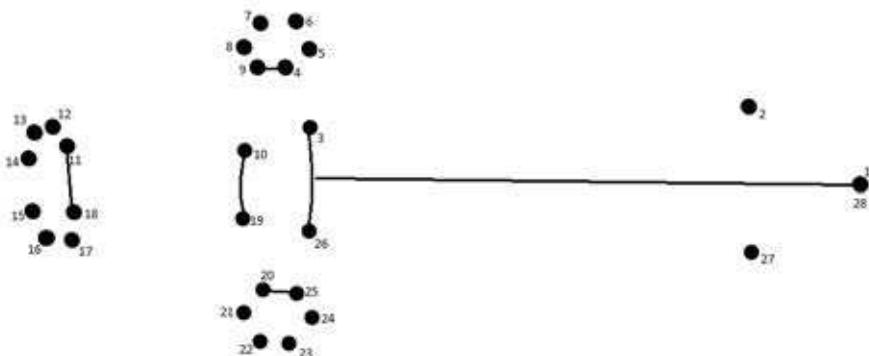
Dekanátne kolo sa uskutočnilo v nedele 19. mája takisto v PC v Závode. Organizáciu a priebeh súťaže mal na starosti otec Peter spolu so školským dekanom vdp. Mariánom Libičom. Veruťažko sa súťažilo v miestnosti, kde rovno vytvorili svadobné koláčiky a zákusky z 1. sv. prijímania... Hoci obe družstvá trochu podcenili prípravu, čo bolo vidno aj na výsledkoch, kolo sa podarilo úspešne realizovať. Bodový rozdiel bol minimálny. Do diecézneho kola napokon postúpilo družstvo Prevajovcov.

Dejiskom diecézneho kola bola 1. júna aula Benedikta XVI. RKCMF UK v Bratislave. Po spoločnej svätej omši a registrácii sa súťažilo v 6 kolách. Úlohy jednotlivých kôl boli oveľa náročnejšie. Tu si človek uvedomil, aké záukcia ukrýva Sväté písma. Čo všetko môžeme aj takouto formou objaviť a zobrať si do bežného života. Hodnotný bol aj brainstorming a krátky výklad Matúšovho evanjelia s vdp. Jozefom Jančovičom, biblistom RKCMF UK v Bratislave. Po nasýtení ducha nezostali ani telá hladné: užili sme si kačacie hody s lokšami a k tomu červené zelé. Príjemný deň prežitý s obohacujúcimi ľuďmi nad Sväтыm písmom stál za to!

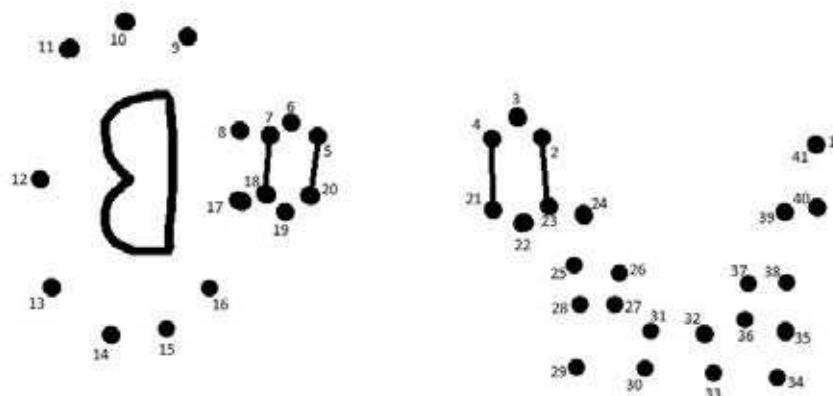
Veronika a Martin

Sväti Peter a Pavol

Spoj čiarou body podľa čísel a vzniknuté obrázky prirad' ku svätcovi, ktorého symbol je na obrázku. Obrázky si potom môžeš vyfarbiť.

Meno svätca: _____

Meno svätca: _____

Pripravil: Samko

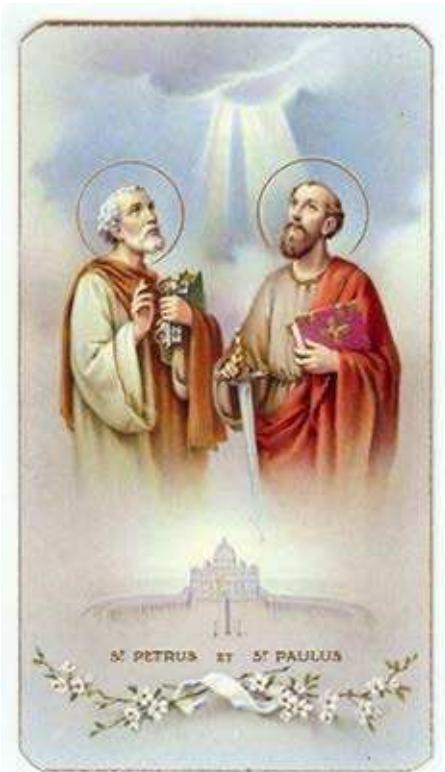
Voda a oheň

Aj takto časť teológov charakterizuje apoštolov Petra a Pavla, sviatok ktorých si pripomíname 29. júna. Nazaj predstavujú osobnostný protiklad – tak ako spomenuté živly. Peter Ježišovým učením hasí smäď židovských zástupov, zosobňuje tradíciu, autoritu, neochvejnú stabilitu i hierarchickú moc cirkvi. Na druhej strane Pavol predstavuje nástroj Božieho ducha, ktorý zapaľuje srdcia neveriacich, presekáva cestu v pohanskej džungli, poháňa cirkev do nových výbojov.

Klúče od nebeského kráľovstva

Sväty Peter, pôvodným menom Šimon, sa narodil v Betsaide na severnom brehu Galilejského jazera a bol rybárom. Ked' ho Ježiš povolal za apoštola, zmenil mu meno na Kefas, čo v aramejčine znamená skala (po grécky petra). Zároveň povedal, že na tejto skale postaví svoju cirkev, ktorú „pekelné brány nepremôžu“, a že mu dáva symbolické „klúče od nebeského kráľovstva“.

Tieto slová sa v kresťanskej tradícii chápú ako ustanovenie Petrovho prvenstva medzi apoštolmi. Napriek tomu, že Spasiteľ dobre poznal i jeho slabosti. Ked' bol v noci na Veľký piatok zatknutý, Petra opustila odvaha a trikrát ho zaprel. Jednako však bol prvým z učeníkov, ktorý nazrel do

prázdneho hrobu a ktorému sa vzkriesený Ježiš ukázal. Neskôr dostal od Pána trikrát pastiersku povinnosť pásti jeho ovečky.

Podľa Skutkov apoštolov po nanebovstúpení Pána sa Peter stal nesporým vodcom mladej cirkvi, keď podstatne ovplyvňoval jej prvé dôležité

rozhodnutia. Riadil voľbu Judášovho nástupcu Mateja, súdil, uzdravoval. Na prvom cirkevnom sneme (r. 49 alebo 50 v Jeruzaleme) presadil miernejšie kritériá prijímania pohanov do spoločenstva cirkvi. Podľa tradície pôsobil aj v Ponte, Galatii, Kapadócií, Malej Ázii, Bitýnii a Antiochii. Posledné roky strávil v Ríme, kde neúnavne hlásal envanjelium. Zomrel ako mučeník asi v roku 64 počas represálií cisára Nerona voči kresťanom. Údajne na vlastnú žiadosť ho ukrižovali hlavou nadol, pretože sa nepokladal za hodného umrieť rovnakou smrťou ako jeho Pán... V ikonografii býva najčastejšie zobrazovaný s klúčom (klúčami) alebo obráteným krížom.

Božie kráľovstvo je pre všetkých

Sväty Pavol, pôvodným meno Šavorol, pochádzal z Tarzu, mesta v dnešnom južnom Turecku. Dostalo sa mu tradičného teologickejho vzdelania a spočiatku kresťanov tvrdo prenasledoval. Na ceste do Damasku r. 33 alebo 35 sa mu zjavil Kristus. Sám sa stal kresťanom a veľkým misionárom. Pôsobil na Cypre, gréckych ostrovoch, v Antiochii, Malej Ázii, Macedónii, Aténach, Cézarei aj Ríme. Nazývame ho aj apoštolum národov, pretože svojím pôsobením naplno a bez výhrad otvoril brány Cirkvi ostatným kultúram. Naplnil tak Ježišovu ideu, že Božie kráľovstvo je pre všetkých ľudí. Vedľa sám Pán poslal svojich apoštолов do sveta učiť národy a krstiť ich. Odhaduje sa, že Pavol na svojich apoštolských

cestách prešiel až 15-tisíc kilometrov. Zažil mnohé nebezpečenstvá i úklaď, stretol sa s otvorenými prejavmi nepriateľstva: väzením, palicovaním, bičovaním, ba aj kameňovaním.

Na jednej zo svojich misijných ciest bol v Jeruzaleme uväznený a odsúdený na smrť; ako rímsky občan sa však odvolal k cisárovi. A tak ho r. 61 eskortovali do Ríma, kde pokračoval vo svojom apoštólalte. Zomrel násilnou smrťou – počas vystupňovaného prenasledovania kresťanov r. 67 bol státý pri Ostijskej bráne. Jeho ikonografickými atribútmi sú kniha a meč.

Jednota v rôznosti

Peter a Pavol sa podľa Svätého Písma stretli štyrikrát – a hoci šlo o veľmi rozdielne osobnosti, vždy si prejavovali vzájomnú úctu. Odlišnosť pováh ich nerozdelenala, ale láska k Bohu spájala. Táto jednota v rôznosti bola potrebná na počiatku cirkvi, ale je i dnes. Ich spoločný sviatok, ktorý sa oslavuje od polovice 3. storočia, je najlepším príkladom svorného spojenia rôznych živlov pod univerzálnou strechou Cirkvi.

Gabi • Foto: internet

Necháme sa viest' naším „záhradníkom“?

V marci všetkých šokovala informácia o páde lietadla v Etiópii. Zahynuli v ňom štyria Slováci. Jednou z obetí bola projektová manažérka Dobrej noviny, misijná pracovníčka, ochrankyňa tých najbezbrannejších – Daniela Olexová. Vždy milá, usmiate, ochotná pomôcť.

Posledná rozlúčka s ňou bola 16. mája v Kostole Panny Márie, Pomocnice kresťanov, v Bratislave. Zvláštnosťou boli vybrané čítania a verše, ktoré sa bežne na pohreboch nečítajú. Ako evanjelium bol vybraný kúsok z Matú-

šovho evanjelia: „*Proste a dostenete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám!*“ Táto udalosť nemala byť prejavom smútku a bolesti. Hoci sú tieto emócie určité na mieste. Táto svätá omša mala byť prejavom nádeje, lásy, radosti a veľkej vdávky k Danici. Na internete sa objavilo mnoho článkov o tomto neštastí. Pod mnohými boli komentáre typu: „Prečo toto Boh dopustil?!“ K takýmto pochybnostiam sa počas kázne vyjadril celebrant Ivan Šulík. Pripodobnil Danicu ku kvetu v Božej záhrade. Počas celého jej života ju Boh s láskou opatroval, pestoval. Kvet rástol, prinášal ľuďom

Takto sme Danicu poznali. Afrika sa stala jej vášňou, pomáhala do poslednej chvíle svojho života.

radosť. No po čase Boh – záhradník zistil, že je potrebné, aby kvet zo záhrady odtrhol. Uvedomil si, že kvet dosiahol to, kvôli čomu bol na tento svet zasadnený. Boh sa chcel tešiť s kvetom, ktorý vypestoval. Áno, mohli by sme si myslieť, že to bol sebecký krok. No Boh zasadil aj ďalšie kvety. Vrátane nás. Necháme sa viesť naším „záhradníkom“ a nevzperať sa jeho záujmu, starostlivosti a láske? Potom sa pripodobníme Ježišovi, Danici a budeme vedieť lásku šíriť aj ďalej. Celebrant ďalej zdôraznil, že by sme sa nemali neustále pýtať, prečo nám Boh Danicu vzal. Máme mu ďakovať, že nám ju dal. Pripodobil ju svetlu, ktoré nám ukázalo a stále ukazuje, ako máme pristupovať k ľuďom. Nielen v Afrike, ale kdekoľvek.

Riaditeľ Dobrej noviny Marián Čaučík počas príhovoru zdôraznil radosť z toho, že sa podarilo vybudovať most medzi Slovenskom a Afrikou. Danicu prirovnal k jednému z hlavných pilierov tohto mosta. A ostane ním už navždy.

Z jej života si môžeme zobrať jedno veľké ponaučenie. Byť bližšie k ľuďom. Učí nás, že ani farba pleti, národnosť, vierovyznanie, spoločenské postavenie, odlišné názory, nevhodný život, drogy, alkohol a iné zlyhania nesmú byť prekážkou tomu, aby sme sa aspoň pokúsili ľuďom porozumieť. Ak niekto nerobí niečo podľa našich predstáv, neznamená to ešte, že to nerobí najlepšie ako vie.

Mária

Foto: Branislav Vincze, Dobrá novina

ZO ŽIVOTA SVATÝCH

Má viac ako 30 patronátov

Sväty Vít sa narodil v 3. storočí, v rodine pohanského rímskeho senátora Hylasa v meste Mazzaree (dnešná Mazzara del Vallo na Sicílii). Veľa informácií zo života sv. Víta pochádzá z legiend. Preto ľahko určiť, čo je skutočnosť a čo nie. K viere ho priviedla pestúnska Krescencia a vychovávateľ Modestus. Keď mal dvanásť rokov, začalo v Rímskej ríši prenasledova-

nie kresťanov cisárom Diokleciánom. Vít ako kresťan začal byť pre celú rodinu nebezpečný, a tak naňho otec naliehal, aby sa vzdal svojej viery. Vít to odmietol. Ked' cisársky námestník naliehal na Hylasa, prečo jeho syn neuctieva rímskych bohov, vydal Hylas svojho syna ako kresťana rímskym úradom. Dali ho zbičovať, potom ho vypočuli a dali čas na rozmyslenie – vzdá či nevzdá sa svojej viery? Zbičovaný Vít sa viery nezriekol a podarilo sa mu zo zajatia ujsť loďkou na Sicíliu spolu s Krescenciou a Modestom.

Na Sicílii však utečencov zadržali a predvedli pred cisára Diokleciána. Vít sice vyliečil jeho chorého syna, no odmietol obety pohanským bohom, preto boli uvrhnutí do žálára. Tam sa im zjavil anjel, temnotu žálára zaliaľo svetlo a ťažké železné okovy z nich spadli. Ich väznitelia sa ich pokúšali zabiť rôznym spôsobom. Hodili ich do nádoby s horúcim olejom, no trojica vystúpila bez zranení a osviežená. Dali ich roztrháť levovi, ale ten si krotko ľahol k ich nohám a lízal ich. Ked' ich naťahovali na mučidlo a hákmi ich driapali, strhla sa búrka, blesky rozbili mučiace nástroje a ničivé zemetrasenie zrovna so zemou všetko dookoła okrem chrámu. Mučitelia boli, na veľké zdesenie utekajúceho ľudu, zabité pod zrúcaninami a rozvalinami. Vít, Modesta a Krescenciu osloboďil anjel z okov a zanesol ich na breh rieky, kde v pokoji umreli. Ich telá chránil orol, až kým ich vdova Florencia nenašla a nepochovala. Stalo sa to asi

roku 304 – 305.

Uctievanie sv. Víta je doložené od roku 600. Jeho lebka a niektoré časti tela sv. Víta sa nachádza v Prahe. Pražský Chrám sv. Víta je jedným z najvýznamnejších centier kultu od roku 929. Viac ako 30 patronátov ukazuje, aká je popularita a oblúbenosť tohto svätcu. Je patrónom mládeže, chorých na epilepsiu, hercov, komikov a tanečníkov. Zobrazuje sa ako diéta alebo mladý muž a jeho atribútmi sú kohút, kniha, kotol, lev, palma. Sviatok sv. Víta sa slávi 15. júna.

Pripravil: Pavol
Zdroj a foto: internet

ROK MODLITIEB ZA NOVÉ KŇAZSKÉ POVOLANIA

Budeme chodiť do kostola len vymetať pavučiny?

Začiatkom roka sme sa z pastierskeho listu otca arcibiskupa Stanislava Zvolenského dozvedeli, že Bratislavská arcidiecéza začína 14. februárom Rok modlitieb na nové kňazské povolania. Potrvá do 14. februára 2020. Je potrebné modliť sa za kňazské povolania? Načo, veď do kostolov chodí málo ľudí, mladí o Boha nemajú záujem, svet si vystačí s materiálnymi hodnotami. Práve preto. Preto, že kostoly sú poloprázdne, mladí ľudia hľadajú zmysel života vo virtuálnom

priestore a svet je prematerializovaný. Práve preto je priam nevyhnutné venovať modlitby úmyslu našich budúcich duchovných otcov.

Otec arcibiskup v liste napísal: „*Okrem prosieb za nové duchovné povolania, ktoré sa v našich farnostiach už konajú, chceme pridať pri každej svätej omši do spoločných modlitieb veriacich osobitnú prosbu o nových duchovných služobníkov, Ježišových učeníkov, ktorí sa horlivo venujú službe duchovnej záchrany nás všetkých.*“

Naši minuštranti: Martin Salay

Andrej Duška

Jakub Strmenský

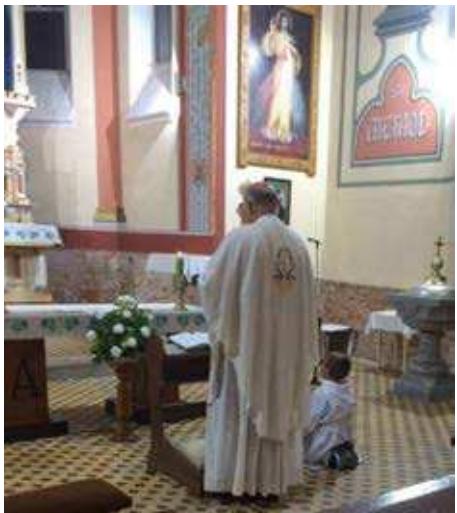
Odvaha riskovať

V podobnom duchu vyšlo posolstvo Svätého otca ku Dňu modlitieb za povolania 2019. Odvaha riskovať pre Božie prisľúbenie – tak znie posolstvo pápeža Františka k 56. svetovému dňu modlitieb za povolania, ktorý sa tento rok slávil na 4. veľkonočnú nedelu. Svätý otec sa zamyslel nad dvojma aspektami Pánovho volania – nad prísľubom a rizikom. Pred očami má pri tom evanjeliovú scénu povolania

prvých učeníkov pri Galilejskom jazere (Mk 1,16-20).

Prísľubom je „radosť schopná nasýtiť náš život“, „Boh nás pozýva vstúpiť do jedného veľkého projektu“, vysvetluje pápež a pripomína: „*Povolenie je vskutku pozvaním nezastaviť sa na brehu so sietami v rukách, ale nasledovať Ježiša po ceste, ktorú nám navrhuje, pre naše šťastie a pre dobro tých, ktorí sú po našom boku.*“

Avšak „prijať tento prísľub si vyžaduje

Jakubko Horváth

je odvahu riskovať isté rozhodnutie“, zdôrazňuje ďalej Svätý Otec a okrem manželstva či zasväteného života a kňazstva pripomína naše prvotné povolenie ku kresťanskému životu, „byť milovanými synmi a dcérami Boha“, ktoré sa rozvíja v cirkevnom spoločenstve.

Aby sme sa nečudovali

Naša farnosť dala Cirkvi a kresťanom už niekoľkých kňazov. Je to málo či už dosť? Mali by byť teraz aktívnejší chlapci a mladí muži z iných farností? Je radosť vidieť, že ochota pomôcť pri obradoch, miništvovali a možno i vôle načúvať Božiemu volaniu je aj v dnešných chlapcoch. Azda sa niekto aj pousmeje, keď popri robustnej postave otca Petra vidí drobné chlapča s obrovskou knihou v rukách. Neod-

Marek Holly

radíme ho. Naopak, posmeľme ho slovom i osobnou modlitbou. Možno raz bude krstiť naše vnúčatá. Ak je ešte pochybnosť, či sú potrebné modlitby za nové duchovné povolania, nazrime smerom na západ. Z nejedeného kostola je galéria či mestské klzisko. Ani my nemáme isté, či raz nebudem chodiť do kostola len raz do roka vyvetrať a povymetať pavučiny. Modlitby sú nesmierne dôležité. Práve preto.

Ivana

Foto: Eva Hanzlíková

FARSKÁ MATRIKA

Sviatost krstu prijali

Teodor Bartek	*	██████████	krst	10. 03.
Tereza Čermáková	*	██████████		10. 03.
Liliana Anna Danihelová	*	██████████		24. 03.
Jakub Šíp	*	██████████		24. 03.
Andrej Červenka	*	██████████		12. 05.
Izabell Kročianová	*	██████████		09. 06.
Michal Šišolák	*	██████████		16. 06.

Manželstvo uzavreli

Tomáš Vincek	a	Katarína Chomová	18. 05.
Radoslav Vician	a	Lenka Balgová	08. 06.

Do večnosti sme vyprevadili

Henrik Brinkáč		† 31. 03.	poh. 05. 04.
Alojz Prévaj		† 20. 04.	25. 04.
Eva Izakovičová, rod. Čiliaková		† 23. 04.	26. 04.
Jozef Studenič		† 25. 04.	29. 04.
Blažej Jurkovič		† 26. 04.	01. 05.
Božena Tomovičová, rod. Zámečníková		† 07. 05.	10. 05.
Bernardína Valachová, rod. Jablonická		† 21. 05.	24. 05.
Jozef Smrtič		† 31. 05.	04. 06.
Jozef Puškáč		† 31. 05.	05. 06.
Róbert Ferenčič		† 15. 06	19. 06

Aj v tomto roku sme sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi, známy pod názvom Božie Telo, uctili procesiou.